

РЕШЕНИЕ

№ 32913

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5179** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда Глава дванадесета „Касационно обжалване“ (чл.208 - чл.228) от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка счл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на от ”МАГСИ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № 160/13.01.2025г., постановено по АНД № 7123/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 17-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 004370 от 08.03.2024г., издадено от директор на Дирекция „Защита на потребителите при продажба от разстояние“ в Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на основание чл.83, ал.1, вр. чл.52, ал.4 от ЗАНН и чл.233, ал.2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.50, т.2 от ЗЗП на основание чл.207 вр. чл.50 от ЗЗП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Дружеството не било търсено от КЗП за участие в административното производство, нито уведомено за датата, на която следва да се яви, за съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Неправилен бил изводът на СРС за датата на нарушението, както и по приложението на материалния закон, доколкото по делото нямало доказателства дружеството да е получило надлежно писмено уведомление от потребител, че се отказва от сключен договор. Имало противоречия в свидетелските показания – едно спрямо друго и като цяло с писмените доказателства. Не било ясно и кой е куриерът доставчик. Като процесуално

нарушение се сочи това, че СРС неправилно отменил хода по същество. Претендират се разнските, които са сторени пред СРС, не и пред касационната инстанция.

Отвѣтникът, чрез юрисконсулт С., в писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба. В административното производство дружеството било уведомено както на адреса си по Търговския регистър, така и на електронния си адрес на собствената му интернет страница, посочен и като адрес за контакт с потребителите. Правилно било определена и датата на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Прокурорът от СГП моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу съдебен акт, който подлежи на касационна проверка, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, СРС е установил, че на 29.04.2023 г. в КЗП е постъпила жалба от потребител, закупил два магнита на стойност 88,19 лв. от сайта magsy.bg (поръчка от 23.12.2022 г., доставена на 04.01.2023 г.). В рамките на 14-дневния срок потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние, като е уведомил търговеца по телефона на 06.01.2023 г. и е върнал продуктите чрез куриер на 05.01.2023 г. Пратката е достигнала адреса на търговеца, който е търсен три пъти от куриера, но неуспешно - на 11.01.2023 г., на 12.01.2023 г. и 24.01.2023 г. Търговецът не е приел стоката и не е възстановил заплатената сума. Тези факти са установени с документи от куриерската фирма и свидетелски показания, които съдът е оценил като непротиворечиви и обективни.

След проверка по жалбата, на 26.09.2023 г. в отсъствие на нарушителя, на основание чл. 40, ал. 2 ЗАНН (въпреки изпратената покана, представител на дружеството не се е явил на посочената дата), е съставен АУАН на „МАГСИ БЪЛГАРИЯ“ ООД за нарушения на чл. 50, т. 2 и чл. 54, ал. 1 ЗЗП, като актът е връчен на дружеството на 06.12.2023 г. След писмени възражения наказващият орган е прекратил преписката по отношение на чл. 54, ал. 1 ЗЗП, но е приел за доказано нарушението на чл. 50, т. 2 ЗЗП – отказ да приеме върната от потребител стока и да възстанови платената сума при упражнено право на отказ от договора – и е издал обжалваното наказателно постановление №004370/08.03.2024 г., с което е наложил имуществена санкция от 2000 лв.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, СРС е приел, че НП е законосъобразно и го е потвърдил, с изводи, че то и АУАН са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и в сроковете по чл. 34 ЗАНН, а описанието на нарушението е ясно и съответства на правната му квалификация. Съдът е отхвърлил твърденията на жалбоподателя, че не е бил уведомен за воденото срещу него административнонаказателно производство, предвид доказателствата за уведомяване по пощата и на електронни адреси, както и е приел, че АУАН е съставен законосъобразно в отсъствие на нарушителя, след надлежно изпратена на тези адреси покана. По същество е приел за доказано, че потребителят е упражнил правото си на отказ в срок, но търговецът е отказал да приеме върнатата стока и да възстанови сумата, с което е възпрепятствал правото му по чл. 50, т. 2 от ЗЗП. Районният съд е отчел, че санкцията е в минимален размер, поради което не може да се измени НП и е приел, че случаят не е маловажен. Въззивният съд е обсъдил изложените в жалбата доводи, както и въпросите, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка. При извършен цялостен анализ на събраните по делото

доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал тези си правни изводи, които настоящият съдебен състав споделя и на които се позовава на основание чл.221, ал.2, изр.2 от АПК.

По касационните доводи:

Неоснователно е оплакването, че неправилно е прието надлежно уведомяване за производството и прилагането на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. По делото са представени доказателства, че поканата за съставяне на акта е изпратена както по пощата, така и на електронните адреси, публикувани от дружеството. Неполучаване на поканата поради това, че не е потърсена от адресата ѝ, не може да доведе до несъставяне на акт за установеното нарушение. Затова правилно е приложен чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Чрез редовното връчване на така съставения АУАН на жалбоподателя е обезпечено правото му на защита, което той впоследствие е реализирал чрез възражение и в производството по обжалване.

По отношение на довода за датата на нарушението той също е неоснователен, като хронологията на събитията по отказ от договора и бездействията на търговеца е ясно описана и няма съмнение във времето, в което нарушението е извършено, чрез бездействието на касатора да приеме върнатата стока и да възстанови сумата за нея. Независимо от незначителни неясноти в посочените дати, нарушението е описано ясно, чрез отказите на търговеца да приеме от куриера върнатата му пратка, което представлява изпълнителното деяние на нарушението, тъй като с него се препятства правото на потребителя по чл. 50 от ЗЗП да се откаже от договора от разстояние.

Не е вярно, че липсват доказателства за уведомление от потребителя – писмото от куриера, в което е описано отказаното получаване на стоката и приложените товарителници, доказват упражненото право на отказ и опитите за връщане на стоката от потребителя. Съобщението по телефон е допълнително обстоятелство, но дори без него отказът е надлежно упражнен с факта на връщане до адреса от който стоката е изпратена.

Разминавания в детайлите по куриерските пратки в свидетелските показания, не оборват основния факт: търговецът е отказал да приеме върнатата стока и не е възстановил сумата, като от писмените документи по преписката и събраните по делото, е ясно с кой е куриер е осъществено получаването на стоката и с кой - връщането.

По отношение на твърдението за отмяната на хода по същество като процесуално нарушение, то не е такова, защото в изпълнение на изискването за изясняване на обективната истина и служебното начало съдът разполага с правомощия да изиска преписката, доказателствата по нея, за да провери в пълнота законосъобразността на НП. Това не е събиране на доказателства в полза на едната страна, както твърди касаторът, а изпълнение на принципа на служебното начало.

С оглед изложеното, оспореното решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 от ЗАНН касаторът следва да заплати в полза на ответника сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 160/13.01.2025 г. по анд. № 7123/2024 г по описа на Софийски

районен съд, 17 състав.

ОСЪЖДА "МАГСИ БЪЛГАРИЯ" ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.